

[Villemoes.]

lige har nævnt, trækkes 1 Mill. Kr. for Hvidtøllet, der skal være skattefrit, saa at Tallet bliver 34 Mill. Kr. Yderligere skal derfra gaa det Beløb, der medgaar til Indløsningen af de omtalte Købekort, der er beregnet til 8 Mill. Kr. for alle 12 Maaneder. Jeg synes for øvrigt — det skal ikke være nogen større Bebrejdelse over for den højtærede Minister, der jo har rigeligt at tage Vare paa —, at det var mere naturligt at opstille det paa en saadan Maade, at man kunde se, hvor meget der kan ventes at ville indgaa i indeværende Finansaar og hvor meget i det næste, om end jeg forstaar, at der kan være Maaneder, hvor en Afgift giver mere, og andre, hvor den giver mindre. Jeg kan f. Eks. udmærket godt tænke mig, at de 8 Mill. Kr. til disse Købekort ikke vil falde ens over hele Aaret, og det er vel derfor, at den højtærede Minister ikke har villet sige noget om, hvad de vil beløbe sig til for de første 5 Maaneder.

Jeg vil angaaende disse Kort yderligere pege paa, at naar man vil bruge ca. 8 Mill. Kr. i Løbet af 12 Maaneder til Købekort, saa maa Resultatet blive, at ca. de 4 af hver 5 Børn her i Landet skal nyde godt deraf eller i hvert Fald deres Forsørgere.

Jeg er nu ikke saa helt sikker paa, at alle Forsørgerne til de Børn, som der udstedes Købekort for, hvilket vil sige til 800 000 af i alt 940 000 Børn, saaledes som det ærede Medlem Fru Ingeborg Hansen mente, vil være helt tilfredse med, at vi her lovgiver saaledes, at de faar foræret, som det ærede Medlem udtrykte sig, 10 Kr. for hvert Barn fra Staten. Jeg kunde udmærket godt tænke mig, at der kunde være adskillige beskedne og dog gode, solide, jævne Mellemstandsfolk, som vilde bede Lovgivningsmagten om ikke at lovgive paa en saadan Maade, at de skal have Foræringer. Jeg er ikke sikker paa, at det er den rigtige Vej at lave Kortsystem for de fire Femtedele af Befolkningen, men jeg forstaar, at det bliver saadan efter Lovforslaget — det er jo lige kommet herover, som det foreligger fra Folketinget, og jeg er endnu ikke naaet saa vidt, at jeg har faaet det skaaret op —, at Finansministeren og Handelsministeren kan bestemme, hvilke Forsørgere dette Beløb skal foræres til. Efter min Mening — og jeg tænker her ikke alene paa dette Lovforslag, men paa umaadelig meget af, hvad Rigsdagen har beskæftiget sig med de senere Aar — laver vi Forholdene saa kunstige for Befolkningen, at vi skal bruge en hel Masse til Administration. Naar man skal ind paa et saadant

Kortsystem for de 800 000 af Landets 940 000 Børn, maa det kræve en omfattende Administration og medføre, at der bruges en Masse Tryksværte og Papir. Det er efter min Mening aldeles ikke den rigtige Vej, vi er inde paa, men den har vi jo været stærkt inde paa nu i snart mange Aar.

Jeg indrømmer den højtærede Finansminister, at det er saare vanskeligt, for ikke at sige umuligt, forud at sige, hvad en saadan Lov vil kunne give, og vi var jo allerede ved Forelæggelsen af Lovforslaget i Marts Maaned inde paa, at det naturligvis kunde opgøres kalkulatorisk, idet det var afhængigt af mange forskellige Faktorer. Udbyttet bliver jo i allerhøjeste Grad afhængigt af, hvad vi importerer fra Udlandet, hvad vi omsætter her i Landet, og hvorledes Købeevnen er. Det Lovforslag, vi vedtog dengang, og som altsaa er Lov indtil i Morgen Aften, var beregnet til at skulle give et Provenu af 85 Mill. Kr. paa 7 Maaneder. Jeg har imidlertid forstaaet det saaledes, at man ikke har opkrævet disse Afgifter for mere end 6 Maaneder, og at disse 6 Maaneder maaske vil give over 100 Mill. Kr. Hvis dette er rigtigt, har den højtærede Finansminister unægtelig været paa den rigtige Side, hvilket jeg har opdaget, at den højtærede Minister ofte er; og det kan næppe lægges en Finansminister til Last, at han sørger for, at de Kalkulationer, han kommer med, holder; men paa den anden Side maa den Forsamling, som skal vedtage Lovene, dog have Lejlighed til at se paa, om det nu virkelig er nødvendigt at faa netop disse Summer ind ved en saadan Lov, eller man kan nøjes med en mindre Sum. Jeg skulde tro, at det i det foreliggende Tilfælde vilde være muligt at foretage nogle Lempelser, og her er jeg i Overensstemmelse med en Skrivelse til Folketingsudvalget fra Grosrerer-Societetets Komité og Provinshandelskammeret; der findes optrykt som Bilag til Betænkningen. Der skrives heri:

„Det skal erkendes, at Finansministeren i det forelagte Forslag har taget Hensyn til en Del af de to Handelsorganisationers Ønsker; men det maa beklages, at dette ikke er sket i større Udstrækning, navnlig da Finansministerens Overslag over det forelagte Forslags Provenu, 35 Mill. Kr. for Resten af Finansaaret, maa anses for at være alt for lavt beregnet, saaledes at der alene deri skulde være Motivering for flere Fritagelser for og Nedsættelse af Afgifterne.“

Jeg vil haabe, at det Syn er det rigtige, og i det Tilfælde kunde vi jo her i Tinget foretage nogle Lempelser, idet jeg forstod,